

Skaber klæder folk og/eller præster?

PRF 1017/09

AF ULLA THORBJØRN HANSEN

VI TROR PÅ GUD FADER den almægtige – himmelens og jordens skaber. Sådan lyder første linje i vores trosbekendelse. Vi bekender, at Gud er skaberen af det hele – af himmelen og jorden. Han har skabt mennesket i sit billede, sådan står der skrevet, og det udsagn må gælde, uanset hvilke klæder mennesket har på.

Vi plejer ellers at sige, at klæder skaber folk. Det er ikke lige meget, hvordan vi klæder os – hvilket tøj vi går rundt i til daglig eller på arbejdspladsen. Men vi kan samtidig sikkert også alle blive enige om, at det, når alt kommer til alt, ikke *er* klæderne, der skaber folk.

Månedens blogger på Præsteforeningens hjemmeside er sognepræst Morten Skovsted fra Hjortshøj, som slår til lyd for, at vi som præster begynder at smide præstekjolen. Denne beslutning hænger sammen med både kirke- og embedssyn, skriver han. For »præsten skal ikke med sin placering eller beklædning signalere anderledeshed. Vi skal tværtimod tage Luthers ord alvorligt, når han siger: »præster er vi alle« – Præsten er hverken mere hellig eller åndelig end menigheden«.

Det sidste udsagn kan jeg kun være helt enig i. Præsten er ikke hverken mere hel-

lig eller åndelig end menigheden. Men netop derfor mener jeg, at præstekjolen er vigtig. Ja, for mig at se er den intet mindre end en velsignelse (når man ser bort fra det faktum, at det forventes, at vi kan sy, og at vi selv skal betale for rensning af både krave og kjole).

Præstekjolen er som »uniform og embedsdragt betragtet« en gave og en stor aflastning for præsten, som dermed slipper for at skulle koncentrere sig om at klæde sig på en særlig hellig/u-hellig, åndelig/u-åndelig, festlig/u-festlig måde – alt efter hvem han/hun skal prædike til. At man så kan diskutere, om kjolen skal blive ved med at se ud præcis, som den gør, det siger næsten sig selv. Men præstekjolen er for mig at se med til at understrege, at »Gud ikke for vore fortjenesters skyld, men for Kristi skyld retfærdiggør dem, som tror«, og at vi ikke ved vore egne forberedelser og gerninger kan sikre Helligåndens virke iblandt os (jf. CA artikel 5).

Ulla Thorbjørn
Hansen